

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Tomáš Kocourka a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) Z. P., b) J. P.**, oba zast. JUDr. Janou Svatoňovou, advokátkou, se sídlem Na Pankráci 58, Praha, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**, se sídlem Rumjancevova 10, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2022, č. j. ZKI LI-O-7/220/2022-8, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 15. 12. 2022, č. j. 59 A 57/2022-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobcům **se vrací** zaplacené soudní poplatky za kasační stížnost v souhrnné výši 10.000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám JUDr. Jany Svatoňové, advokátky, z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 5. 2022, č. j. ZKI LI-O-7/220/2022-8, změnil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrálního pracoviště Jablonec nad Nisou ze dne 25. 1. 2022, č. j. OR-290/2021-504-21, tak, že jeho výrok 1. byl nahrazen novým zněním: „*Nesouhlasu Z. P. a J. P. s neprovedením opravy ze dne 19. 11. 2021, se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona.*“ a výrok 2. byl zcela vypuštěn.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 15. 12. 2022, č. j. 59 A 57/2022-37, žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku krajského soudu podali žalobci (dále též „stěžovatelé“) kasační stížnost, jež byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 3. 1. 2023. Touto kasační stížností se stěžovatelé domáhali zrušení rozsudku krajského soudu.

[3] V kasační stížnosti stěžovatelé neuvedli, z jakých důvodů kasační stížnost podali, tj. neuvedli relevantní skutkové či právní důvody. Nejvyšší správní soud tedy usnesením ze dne 4. 1. 2023, č. j. 4 As 5/2023-9, vyzval stěžovatele k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnili kasační stížnost tak, že uvedou důvody, pro které napadají rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 15. 12. 2022, č. j. 59 A 57/2022-37. Zároveň stěžovatele poučil, že pokud vady kasační

stížnosti neodstraní, a v řízení proto nebude možné pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupkyni stěžovatelů doručeno dne 11. 1. 2023. Lhůta jednoho měsíce určená Nejvyšším správním soudem k doplnění kasační stížnosti tak uplynula dne 13. 2. 2023 (pondělí).

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byli stěžovatelé vyzváni k doplnění podání. Jen v této lhůtě mohou stěžovatelé rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody.

[6] Dne 13. 2. 2023 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena písemnost nadepsaná jako „Odstranění vad kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 15. 12. 2022, č. j. 59 A 57/2022 – 37“. Ze záznamu o ověření elektronického podání této písemnosti vyplývá, že byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena prostřednictvím e-mailové komunikace. E-mailová zpráva nebyla opatřena žádným elektronickým podpisem a k ní připojený soubor obsahující výše označený dokument ve formátu „pdf“ byl podepsán elektronickým podpisem s certifikátem PostSignum Public CA4. V záznamu o ověření elektronického podání je uvedeno, že k přiloženému souboru není připojen podpis (není uznávaný).

[7] Elektronická podatelna Nejvyššího správního soudu odeslala na e-mailovou adresu odesílatele automaticky vygenerovanou zprávu, v níž odesílatele informovala, že zpráva obsahuje nepovolené formáty dokumentů (příloh), k nimž se proto nepřihlíží a jsou považovány za nedodané; dokumenty je třeba soudu znovu zaslat. Odesílatel e-mailové zprávy, kterou *nota bene* odeslal bez jakéhokoli elektronického podpisu, se tak nemohl domnívat, že přiložené soubory byly soudem akceptovány, ba právě naopak.

[8] Podle webových stránek České pošty, s.p., <http://www.postsignum.cz> je Českou poštou, s.p., provozovaný kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru s názvem PostSignum, mezi jehož dceřiné autority patří mimo jiné komerční certifikační autorita PostSignum Public CA4 a kvalifikovaná certifikační autorita PostSignum Qualified CA4. Kvalifikovaný certifikát vydávaný kvalifikovanou dceřinou autoritou webová stránka definuje jako službu pro komunikaci s úřady státní správy, při níž se pomocí kvalifikovaného certifikátu vytvoří zaručený elektronický podpis, který je uznáván všemi orgány veřejné moci v České republice, zatímco komerční certifikát vydávaný komerční dceřinou autoritou má představovat řešení pro bezpečné přihlašování a posílání zašifrovaných e-mailů, ale na rozdíl od kvalifikovaného certifikátu není automaticky uznáván úřady státní správy. Na jeho použití se musí komunikující strany dohodnout.

[9] Z § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru v elektronické transakce, se podává, že „*k podepisování elektronickým podpisem lze použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se činí úkon vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti.*“ Odst. 2 téhož ustanovení pak stanoví, že „*uznávaným elektronickým podpisem se rozumí zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis.*“ Je tedy zřejmé, že pro komunikaci s orgány veřejné moci, jako jsou správní orgány nebo soudy, musí účastník řízení svá podání opatřit

pokračování

minimálně uznávaným elektronickým podpisem, tedy podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaným elektronickým podpisem. V opačném případě se na písemnost hledí jako na nepodepsanou.

[10] K obdobnému závěru dospěl i Krajský soud v Ústí nad Labem v usnesení ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 14 Co 38/2018: „S elektronickým podpisem založeným na komerčním certifikátu - na rozdíl od zaručeného elektronického podpisu založeného na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaného elektronického podpisu - zákon účinky vlastnoručního podpisu na písemném podání obsahujícím návrh ve věci samé učiněném v elektronické podobě nespojuje.“ I Ústavní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2022, sp. zn. I. ÚS 514/22, potvrdil, že užití komerčního certifikátu není z hlediska požadavků § 37 odst. 2 s. ř. s. dostatečné.

[11] Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. *podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.*

[12] Nejvyšší správní soud již dříve vyslovil názor, že nedostatek elektronického podání, které obsahuje úkon, jímž se disponuje s řízením, spočívající v absenci uznávaného elektronického podpisu je nedostatkem jeho formy, a vztahuje se na něj povinnost ho potvrdit v třídní lhůtě písemným podáním shodného obsahu podle § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. (viz např. usnesení NSS ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016-16).

[13] Doplnění kasační stížnosti je považováno za úkon, kterým se disponuje s řízením, a tudíž je na něj třeba aplikovat pravidla stanovená pro formu podání podle § 37 odst. 2 s. ř. s. (viz např. usnesení NSS ze dne 11. 3. 2021, č. j. 1 Azs 2/2021-30). V projednávaném případě stěžovatelé zaslali Nejvyššímu správnímu soudu doplnění kasační stížnosti, které neobsahovalo zákonem vyžadovaný elektronický podpis s patřičně silným certifikátem, a tudíž k němu Nejvyšší správní soud nemůže přihlížet, neboť nebylo potvrzeno ve lhůtě 3 dnů ve smyslu § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. Stěžovatelé tedy ve stanovené lhůtě kasační stížnost řádně nedoplňli.

[14] Ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. představuje prvek zásady koncentrace řízení o kasační stížnosti. Marné uplynutí lhůty k doplnění kasační stížnosti v případě vydání usnesení, kterým je stěžovatel vyzván k doplnění chybějících náležitostí kasační stížnosti, má tedy za následek vznik jejího neodstranitelného nedostatku, s výjimkou případu, kdy soud rozhodne o prodloužení lhůty na základě žádosti stěžovatele, která je podána před jejím koncem.

[15] V nyní projednávané věci stěžovatelé na výzvu k doplnění kasační stížnosti řádně nereagovali (k podání ze dne 13. 2. 2023 se nepřihlíží), ani před koncem uvedené lhůty nepožádali o její prodloužení. Za této situace má uplynutí lhůty k doplnění kasační stížnosti nezvratné účinky a způsobuje neodstranitelný nedostatek kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

[17] Stěžovatelé v řízení zaplatili soudní poplatky za kasační stížnost každý ve výši 5.000 Kč, tedy v souhrnné výši 10.000 Kč. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, o vrácení částky 10.000 Kč, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 tohoto zákona.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu